

מ"ת 9152/07/14 - מדינת ישראל נגד מיקי מיכאל מיכלאשוילי (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 9152-07-14 מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי(עציר)
בפני כב' השופטת ורדה מרוז
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
מיקי מיכאל מיכלאשוילי (עציר)
המשיב

החלטה

כללי - כתב האישום

1. לפניי בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שעניינן שוד מזויין בצוותא חדא לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג לחוק העונשין והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.
2. עפ"י עובדות כתב האישום, בתאריך 11.6.14 שדד המשיב ביחד עם אחר את סניף דואר "הדרור" שביבנה (להלן: "הסניף" או "סניף הדואר") באיומי סכין. המשיב וחברו הגיעו לסניף באמצעות קטנוע שנגנב מספר ימים קודם לכן, חבושים קסדות. המשיב איים על הפקידה וקיבל לידיו את הכספים ובתוך כך, שמר האחר על דלת הכניסה לסניף מבפנים. עם קבלת הכספים, נמלטו השניים מהמקום על גבי הקטנוע.
3. יום עובר לאירוע ב - 10.6.14, הגיע המשיב לסניף הדואר ברכב שברולט המצוי בחזקתו ובמשך כ - 20 דקות נכנס ויצא עם רכבו מהחנייה שמול הסניף וכן יצא מהרכב וניגש לחלקו האחורי של הסניף ואף פתח את החלון והכניס בעדו את ידו. רק לאחר שפקידת הסניף שאלה לפשר מעשיו הוציא המשיב את ידו ומיהר להימלט מהמקום.

טיעוני המבקשת

4. המבקשת טוענת כי בידיה תשתית ראייתית לכאורה מוצקה לביסוס העבירות המיוחסות למשיב, ובין היתר:
 - א. סרטון מצלמה פנימית בסניף מיום 10.6.14 ומיום 11.6.14 המתעדת את השוד וכן סרטוני מצלמה חיצונית מיום 10.6.14 ו - 11.6.14.
 - ב. טביעות אצבע של המשיב שנמצאו על החלון האחורי בסניף הדואר.
 - ג. הגעת המשיב לסניף הדואר יום לפני השוד ברכב השברולט שבחזקתו, שעה שהסניף סגור והתנהגותו

המחשידה, כפי שתוארה לעיל, לרבות הכנסת ידו מבעד לחלון.

ד. פרטי הלבוש אשר שימשו את המשיב בעת ביצוע השוד - קסדה שחורה, כפפות שחורות, חולצה שחורה, סכין וזוג נעלי נייק כחולות, נתפסו בתוך רכב השברולט שבחזקת המשיב. כמו כן, נמצא חלק פלסטי בעל חוטי חשמל המאפשר להניע קטנוע אשר לו תקלה בהנעה (להלן: "**המתקן**").

ה. חוות דעת מעבדת סימנים וחומרים ביחס לסבירות שיוכם של הפריטים שנמצאו ברכב השברולט לאירוע השוד.

ו. גרסאות תמוהות שמסר המשיב.

5. המבקשת טוענת כי מעשיו לכאורה של המשיב מקימים עילת מעצר מכח חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"). לחילופין, מתקיימת עילת המסוכנות המעוגנת בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק.

6. ב"כ המבקשת ציין כי למשיב עבר פלילי מכביד הכולל 6 הרשעות בעשרות רבות של עבירות רכוש ואלימות והפרת הוראה חוקית, מתוכן הרשעה משנת 2009 בשתי עבירות של שוד מזויין בגין ריצה המשיב עונש מאסר לתקופה של 44 חודשים ולחובתו תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 18 חודשים, שהינו בר הפעלה.

7. בנסיבות אלו, נטען כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב באמצעות חלופת מעצר ויש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

טיעוני המשיב

8. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, תוך שהטעים כי כלל הראיות הינן נסיבתיות ואינן מצטרפות לכדי מארג ראיתי מפליל.

9. ביחס לקטנוע הגנוב - טען ב"כ המשיב כי זה נמצא מספר ימים לאחר השוד בכניסה לבית בעיר יבנה ולא נמצאו עליו ראיות פורנזיות הקושרות אותו למשיב. שכנו של בעליו החוקיים ראה במועד גניבתו, שני אנשים חשודים מתחת לבניין מגוריו אך לא זיהה את המשיב במסדר זיהוי.

10. הסנגור טען, כי בעת תפיסת הקטנוע הגנוב על ידי המשטרה, הוא כבר שב לידי בעליו לאחר שתוקן במוסך. מבירור במוסך התחוויר, כי באמצעות מתקן שנמצא ברכב המשיב ניתן להתניע קטנוע, אולם אין ראיה לכך שהדבר נעשה במקרה דנן.

11. הסנגור הוסיף כי למשיב היו בעבר מספר קטנועים לרבות מהסוג דנן, ולפיכך בחזקתו חלקי חילוף לקטנועים כמו המתקן שנתפס.

12. לעניין הסרטונים שנקלטו במצלמות סניף הדואר - טען ב"כ המשיב כי לא ניתן לזהות את פני המשיב בסרטונים מיום 10.6.14 ומיום השוד 11.6.14. עוד הוסיף, כי בסרטון רחבת החניה מיום 10.6.14 נצפים מספר כלי רכב חונים בעלי גוון כהה, אולם לא ניתן לזהות את סוגיהם, כך גם עפ"י דוחות הצפייה של המשטרה.

13. עוד הוסיף, כי המשיב אינו כופר בכך שפקד את סניף הדואר מספר פעמים לביצוע פעולות וייתכן כי במהלכם הותיר טביעת אצבע על החלון האחורי שבסניף.
14. הסנגור ביקש להפריך את גרסת ה'כספרית' לפיה היא הבחינה באדם שהחזיר ידו מבעד לחלון ולאחר מכן נכנס לרכב מסוג שברולט כחול. לטעמו, גרסתה הושפעה מגרסת מנהלת הסניף, אשר מסרה כי בצאתה מהסניף הבחינה בשני אנשים חשודים בתוך רכב מסוג שברולט כחול, דא עקא בסרטון לא ניתן לזהות שברולט כחול.
15. בהתייחסו לסרטונים מיום השוד (מצלמות חיצונית ופנימית), הדגיש הסנגור, כי לא ניתן לזהות את השודדים בשל קסדות שחבשו על ראשיהם והגם שניתן להבחין באחד מהם פושט יד לעבר ה'כספרית', הרי שלא ניתן להבחין בסכין שאחז בידו, כך על פי הנתען. הסנגור הוסיף, בהסתמכו על גרסה ראשונית שמסרה ה'כספרית', כי ייתכן שהשודד אחז בידו מספריים ולא סכין.
16. ביחס לפרטי הלבוש שנמצאו ברכב השברולט של המשיב, טען הסנגור כי מדובר בפרטי לבוש נפוצים, אשר גם על פי חוות דעת שנתקבלה בגינם, לא ניתן לקבוע לגביהם בסבירות גבוהה כי אלו הפריטים ששימשו בשוד. באשר לכפפות, הוסיף כי אין הן זהות לכפפות שנצפות בסרטון, שכן אין הן נושאות כיתוב אדום כפי שנצפה בסרטון אלא תפר לבן. כן הוסיף הסנגור, כי השודד שחבש קסדה שחורה במהלך השוד לבש חולצה שחורה, בעוד שהחולצה שנתפסה ברכבו של המשיב הייתה לבנה עם הדפס ועפ"י חוות הדעת לא נעשה בה שימוש בשוד.
17. ב"כ המשיב גרס כי אין בראיות הנסיבתיות כדי לקשור את המשיב למעשים המיוחסים לו וככל הנראה, הוא נחשד בהם בשל עברו הפלילי.

דיון והכרעה

18. אין חולק כי התשתית הראייתית הינה נסיבתית בלבד. הלכה היא כי "כאשר מדובר בראיות נסיבתיות, עליהן להיות על פניהן בעלות עוצמה שיש בה כדי להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה" (בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קלינסקי (פורסם בנבו, 17.2.99)).
19. בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.9.2012) קבע בית המשפט העליון מבחנים לבחינת קיומן של ראיות לכאורה במקרים של ראיות נסיבתיות בלבד. נקבע כי תחילה יש לבחון האם כל ראיה נסיבתית כשלעצמה מהווה הוכחה לכאורה. בשלב הבא תיתכנה שלוש אפשרויות:
- "הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים."**
- שאלת קיומן של ראיות לכאורה במקרה דנא תיבחן, אם כן, לאורם של מבחנים אלו.

20. בחינת ראיות המבקשת מלמד על שלל ראיות הבנויות נדבך על נדבך עד אשר הן מצטרפות למצרף בהיר ושלם, כפי שיפורט. להלן תיבחנה הראיות, כל אחת בנפרד.

הקטנוע

21. הצפייה בסרטוני מצלמות הסניף ותמונות מימים 10.6.14 ו- 11.6.14 וכן, בסרטון מצלמת מוקד 106 של העיר יבנה, החולשת על רחבת החניה (להלן: "**מצלמת המוקד**"), מלמד על הגעתם של השודדים לסניף הדואר רכובים על קטנוע שחור.

22. יום לאחר השוד, בתאריך 12.6.14 נמצא קטנוע גנוב שחנה באורח מחשיד ברחוב הדרור 36 ביבנה, הרחוב בו מצוי סניף הדואר (להלן: "**הקטנוע הגנוב**"). בדו"ח פעולה ציין השוטר אסולין כי הקטנוע "**עונה באופן כמעט ודאי לאופנוע שצולם במצלמות האבטחה**" באירוע השוד.

23. השוואה בין תמונת הקטנוע הגנוב לבין הקטנוע הנצפה בתמונות ובסרטון מצלמות מוקד 106, אשר באמצעותו נצפו השודדים עוזבים את סניף הדואר, מלמדת על זהות לכאורה בין שני הקטנועים, בצורתם, בצבעם ובעיקר בארגז המחובר לקטנוע אשר ניתן לזיהוי בבירור, בצבע כחול בהיר ובעל מכסה לבן. משכך, הראיות מצביעות לכאורה על כך שביום השוד עשו השודדים שימוש בקטנוע הגנוב.

התאמה בין תיאור השוד ומכוניתו לדמות המשיב ומכוניתו

24. בהודעתה מיום 22.6.14 מסרה ה'כספרית' זילברט בוזגלו כי ב- 10.6.14 בשעה 13:45 לערך הבחינה בבחור שהחדיר את ידו לסניף הדואר דרך חלון אחורי וכי כאשר שאלה אותו לפשר מעשהו השיב כי ברצונו להיכנס לסניף. בעקבות חילופי הדברים, עזב הבחור את המקום בחיפזון ונכנס לרכב שברולט כחול כהה. ראה דבריה: "**אבל אותו בחור לא אמר לי כלום ואז מליד החלון הסתכלתי החוצה דרך הדלת וראיתי שהוא עלה לרכב שברולט בצבע כחול כהה נוטה לשחור הוא היה הנהג וחיכה לו מישהו ליד הנהג ואז הוא נסע מהר מהמקום ממש במהירות**". גרסה דומה מסרה ביום 1.7.14, בגדרה היא זיהתה את רכב המשיב בתמונות כאותו רכב שראתה ביום 10.6.14. בשתי הודעותיה ציינה כי מעולם לא ראתה את הבחור בסניף, מקבל שירות.

25. כשנתבקשה לתאר את חזותו של הבחור ציינה כי "**הוא היה ממש דומה לחזות של השודד. הוא היה בריא כזה שיער קצוץ בערך 1.70 1.75 השיער בצבע שחור צבע גוף שחום**" (עמ' 1, ש' 28 ואילך). היא הוסיפה כי להב הסכין, באמצעותה אוימה, הייתה באורך של כ- 10 ס"מ (עמ' 3, ש' 6). ה'כספרית' לא זכרה אם קיים דמיון בין קולות השודדים לקולו של המשיב, כמו גם לא זיהתה את פניו של השודד שאיים עליה בסכין בשל הקסדה שחבש.

26. מנהלת הסניף, גב' נעמי פרידמן, מסרה כי ביום 10.6.14 הבחינה במכונית שברולט כחולה עם שני בחורים צעירים: "**בחנייה לידי חנה רכב שברולט בצבע כחול עם שני בחורים צעירים... ואחרי זה שזילברט הכספרית סיפרה לי על הרכב הזה ועל הבחור שבא לחלון אז פתאום קישרתי שראיתי אותם שם וזה היה נראה לי מוזר...**". היא ציינה כי דובר בבחורים "**מלאים וכהים עגולים כאלה בפנים...**" (ר' הודעתה מיום 22.6.14 ש' 19-9) והוסיפה כי במשך כל שנות עבודתה בבנק, 22 שנים, לא ראתה את השניים בסניף הדואר.

27. פקידת קבלה נוספת, רוחמה שריקי, מסרה אף היא תיאור דומה של האירוע וכן הגדירה את השודדים כ"שמנמנים" וציינה כי ראתה אצל השודד שניגש לזילברט "ביד ימין סכין" (הודעה מיום 11.6.14, עמ' 1-ש' 15).

28. עולה אפוא, כי האלמוני שהחדיר את ידו מבעד לחלון הסניף היה בעל מבנה גוף בריא, שחום עור ובחזקתו מכונית מסוג שברולט שצבעה כחול, עובדות התואמות אחת לאחת את המשיב, אשר חזותו "בריאה", הינו שחום עור ובחזקתו מכונית מסוג שברולט בצבע כחול.

טביעות אצבע

29. בהודעתה מיום 22.6.14 הוסיפה ה'כספרית' זילברט בוזגלו כי ב- 10.6.14 בשעה 13:45 לערך, לאחר סגירת הסניף לקהל, "מישהו פתח את החלון מאחורי הסניף זה נקרא חלון של הקהל הוא הזיז את הווילון הכניס את היד והסתכל לתוך הסניף ... צעקתי לו מה אתה רוצה? והוא לא ענה ואז יצאתי מהמקום בו אני יושבת ואז כשהוא הוציא את היד ... אני הזזתי את הווילון ושאלתי אותו מה אתה רוצה והוא אמר אני רוצה להיכנס...".

30. בעקבות גרסתה הועתקו טביעות אצבע מהחלון האחורי של הסניף, אשר זוהו על פי חוות דעת מומחה של החטיבה לזיהוי פלילי (ע"י מיכל בית יוסף) כטביעות כף ידו ואגודלו של המשיב.

31. בחקירותיו במשטרה, לא סיפק המשיב הסבר מניח את הדעת לפשר קיומן של טביעות ידו על גבי החלון. תחילה, הוא בחר בזכות השתיקה. לאחר מכן גרס כי ביקר בסניף הדואר אולם התקשה לנקוב בתאריך, כמו גם, לאיזו מטרה. לדבריו "או שבאתי לפרוט כסף זר או שבאתי לשלם משהו, להיות יותר מדויק באתי להנות מאחד השירותים שבנק הדואר נותן". הוא לא זכר את מיקום הסניף, אף לא עם מי הגיע אליו ובאם הגיע ברכב או ברגל. לשאלה אם ייתכן שהגיע ברכבו מסוג שברולט השיב "לא יודע יכול להיות" (ר' עמ' 4, ש' 99 ואילך). בהמשך, ציין כי היה בסניף מספר פעמים ושבוע קודם לכן "או פעם או פעמיים לערך" - עמ' 5, ש' 121-123. כשנשאל מדוע בחר בסניף דואר ביבנה השיב: "אני לא חייב לספק לך את ההסברים האלה" (עמ' 5, ש' 137). הוא המשיך להתחמק ממתן תשובות גם בחקירה מיום 23.6.14 (שעה 8:29), אז טען כי אינו זוכר איך הגיע לסניף הדואר ומי היה עמו, סירב לתאר את הסניף וגרס כי איתר אותו באמצעות "אזרחים שאלתי... או גוגל לא זכור לי" (עמ' 2 להודעה). המשיב הוסיף, כי ביום 11.6.14, יום האירוע, היה בחקירה בימ"ר לכיש עד הצהריים, מבלי שנקב בשעות מדויקות (עמ' 3, ש' 42) - עובדה שאושרה על ידי השוטר יחיאל דהן במזכר מיום 24.6.14, דא עקא ביקורו בימ"ר לכיש אירע בשעה 13:07 דקות והוא ארך "דקה וחצי" - זמן שאינו רלבנטי למועד ביצוע השוד.

32. ביום 23.6.14 (שעה 11:05) נערכה הובלה והצבעה, במהלכה נלקח המשיב למספר סניפי דואר ביבנה (לנוכח טענתו כי אין הוא יודע היכן מצוי הסניף, אלא אם יראו לו אותו). בגדרה הוא זיהה את סניף הדואר כמקום בו ביקר כשבוע עד שלושה שבועות קודם לכן "בין פעם לשלוש פעמים" (עמ' 2 לדוח הובלה והצבעה).

33. משנשאל אם ביום 10.6.14 היה בסניף ושוחח עם הכספרית דרך החלון השיב שאינו זוכר (עמ' 7-8 לדוח). מאוחר יותר הוסיף, כי ייתכן שהיה באותו יום בסניף, אך הכחיש את פתיחת החלון האחורי בו ומשהוצגה בפניו גרסת הכספרית לפיה, הוא החדיר את ידו מבעד לחלון, הוא שלל זאת הגם שציין כי בחודש האחרון היה בסניף והשתין ליד החלק האחורי ועם זאת, הוסיף לדבוק בגרסתו כי לא פתח את

החלון - "אין סיכוי". משעומת עם ממצאי טביעת ידו על חלון הסניף מבחוץ, השיב כי היה מספר פעמים בסניף ולכן "מה זה משנה נכחתי בתוך הסניף, בחלק הפנימי בחלק החיצוני?" (עמ' 3-5).

34. בניגוד לגרסתו של המשיב, ממכתב מאת בנק הדואר מיום 1.7.14 למשטרת ישראל, עולה כי בבדיקה שנערכה, לא ביצע המשיב פעולות בסניף דואר "הדרור" ביבנה בחודש יוני 2014.

35. הנה כי כן, אין בפי המשיב הסבר מניח את הדעת לפשר קיומן של טביעות כף ידו על חלון הסניף, בחלק החיצוני, מה גם שהוכח כי לא קיבל שירותים בסניף במהלך התקופה הסמוכה למועד ביצוע השוד. בנסיבות אלו, טביעת האצבע בצירוף גרסת ה'כספרית' משמשת נדבך לתשתית הראיות לכאורה שבידי המבקשת.

המתקן להתנעת אופנוע

36. ממזכר מיום 18.6.14 מאת ולדיסלב זרובימסקי עולה כי בעת צילומי המוצגים שנתפסו, נפל מתוך כפפות שנתפסו ברכב המשיב "חלק מפלסטיק עם חוטים חשמליים" - הוא המתקן. במזכר המשך מיום 19.6.14 ציין השוטר יחיאל דהן, כי שוחח עם בעליו של הקטנוע הגנוב, מר רונן אלדר, אשר נשאל לנזקי הקטנוע ובאם תוקן. הלה השיב כי נגרם לקטנוע נזק בסוויץ' שנשבר ותוקן במוסך. בבירור עם מכוני המוסך בו תוקן הקטנוע התחוויר כי הוחלף הסוויץ' עקב קריעת חוטיו. משהוצגה בפני מכוני המוסך תמונת המתקן, מסר כי "זה חלק שבא עם הסוויץ' קומפלט זה נקרא צמת שיוצאת מהסוויץ' ובשביל להניע קטנוע גנוב הם באו עם החלק הזה פשוט מחברים זכר לנקבה... ואז הוא נותן סטרטר ומניע את הקטנוע". המכוני הוסיף, כי לא ניתן לגנוב קטנוע ללא המתקן (עמ' 1 להודעתו).

37. משנתבקש המשיב לספק הסבר לפשר המצא המתקן בכפפותיו, טען כי זה שייך לאחד מאופנועיו הקודמים, שהיה ברשותו כחודש עד 3 חודשים קודם לאירוע ונמכר. לדבריו, השתמש במתקן כאשר נשבר לו מפתח בסוויץ' האופנוע. לשאלה היכן האופנוע כיום, השיב שמכר אותו דרך "יד 2". כאשר הקשה עליו החוקר ושאל אם מכר את האופנוע עם בעיית החשמל, השיב כי ייתכן והוא "לא זוכר" (עמ' 4, ש' 100 ואילך). בהודעה מיום 30.6.14 טען כי נזכר שסידר את התקלה הספציפית בסוויץ' אך מכר את האופנוע "עם בעיית חשמל בכללי". כשהוטח בו כי קונה האופנוע דיווח כי האופנוע נמכר לו ללא בעיה חשמלית, השיב ש"זה לא פרט שהוא יכול לשים לב אליו..." (ר' הודעת המשיב מיום 23.6.14 (שעה 8:29), עמ' 6 - ש' 158-167 וכן, ר' הודעתו של אבישי גל אשר מיום 24.6.14).

38. נשמט אפוא היסוד להסברו של המשיב לפשר המתקן שנמצא בכפפותיו, הסבר אשר מלכתחילה נעדר הגיון וסבירות. הוכח לכאורה, כי לקטנוע הגנוב אשר באמצעותו לכאורה הגיעו השודדים לסניף היתה תקלה בסוויץ' - ככל הנראה על רקע מאמצי המשיב וחברו להתניעו - אשר תוקנה לאחר שהוחזר לבעליו. עדות המכוני, לפיה רק באמצעות המתקן ניתן היה להתניע את הקטנוע על רקע הנזק שנגרם לסוויץ' - מחזקת את המסקנה כי באמצעותו התניע המשיב את הקטנוע וביצע את השוד.

הקסדה, הכפפות, הסכין ונעלי הנייק

39. מהראיות לכאורה עולה, כי המשיב וחברו נכנסו לסניף כשעל ראשיהם קסדות; האחד חבש קסדה בגווני לבן ולבש חולצת טריקו לבנה ארוכה ומכנסי ג'ינס והשני, קסדה שחורה, חולצת טריקו שחורה קצרה, ג'ינס ונעליים בגווני תכלת ואפור. בעל החולצה השחורה התקרב לכספריות, הושיט לעברן את ידו ובהמשך

קיבל כספים מאחת מהן.

40. עוד עולה, כי השודדים איימו על הכספריות במהלך השוד באמצעות סכין בעל להב באורך של כ- 10 ס"מ (ולא במספריים כפי שציין השוטר אלון שמעוני בדיווח ראשוני - "סכין או מספריים" - ר' מזכר מיום 11.6.14).

41. ברכב המשיב נתפסו קסדה שחורה, כפפות, סכין בעלת להב באורך של 9 ס"מ ונעלי נייק. לאחר צפייה בסרטון שחזור שנערך (באמצעות שוטר, לנוכח סירוב המשיב לערוך שחזור) אל מול סרטון השוד, נחה דעתי כי נעלי הנייק והקסדה שנתפסו ברכב המשיב דומים עד מאוד לאלו שבסרטון השוד. באשר לסכין שנתפס - זה לא נצפה בסרטון, אולם על פניו, קיים דמיון בינו לבין תיאור הסכין בו השתמשו השודדים כדי לאיים, כך על פי עדות הכספרית בוזגלו.

42. בחוות דעת מומחה מטעם המז"פ (מר יהודה נובוסלסקי ממעבדת סימנים וחומרים) נזקק המומחה לשאלה אם הפריטים שנתפסו ברכב המשיב ומופיעים בסרטון השחזור, זהים לאלו הנצפים בסרטון השוד. המומחה הציג בחוות דעתו 6 דרגות אפשריות לזיהוי פריטים, החל משלילה, דרך אפשרי ואפשרי בהחלט ועד לסבירות גבוהה מאוד ומקור משותף ("אין כל ספק מעשי לגבי היותם של המוצגים בעלי מקור משותף").

43. הפריטים שנתפסו נבחנו בחוות הדעת ונקבעו לגביהם רמות שונות של וודאות בזיהוי ביחס לסרטון האירוע. חרף קיומן של רמות זהות שונות, הגיע המומחה למסקנה סופית לפיה בהינתן שלל הרכיבים, אשר לכל אחד מהם רמת זהות שונה, הרי שצבר הפריטים גם יחד מלמד על זהות ברמה של "אפשרי בהחלט כי כל הפריטים יחד הם אותם פריטים שנעשה בהם שימוש בשוד" (מלבד החולצה אשר לא נצפתה בסרטון השוד).

44. לכשנשאל המשיב אודות הפריטים הללו, הוא שמר תחילה על זכות השתיקה ולאחר מכן, טען שהפריטים מצויים בבעלותו וגרס כי הקסדה, הכפפות והנעליים משמשות אותו לטיולי טרקטורונים ואילו בסכין עשה שימוש יום קודם לכן, כדי לחתוך מגן בוץ מתחת לרכב השברולט (הודעה שנייה מיום 18.6.14 עמ' 2, ש' 7-21).

מסקנות וסיכום

45. ברוח הפסיקה, נבחנו הראיות הנסיבתיות שנצברו בתיק החקירה, אחת לאחת. משקלן שונה; יש שעוצמתן רבה מאוד ויש אשר כשלעצמן לא היו מקימות תשתית ראייתית מוצקה. מבחנן, הוא במשקלן המצטבר, תזמונן, החוט המקשר ביניהן, כל אלו, לצד העדר הסברים מניחים את הדעת מטעם המשיב. התמונה במלואה מצביעה ברמת הוודאות הנדרשת בדין הפלילי על המשיב כמי שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

46. כך, טביעת היד שנמצאה על גבי החלון האחורי שבסניף מתיישבת עם ביקור שערך המשיב, כך לכאורה, יום לפני השוד בניסיון לפתוח את החלון. לאחר ש'כספרית' הבחינה בו ושאלה לפשר מעשיו, הוא עזב את המקום בחופזה באמצעות מכוניתו מסוג שברולט בצבע כחול.

47. המצא פריטי הלבוש והסכין במכוניתו אשר זהותם לאלו בהם השתמשו השודדים, ברמה של "אפשרי בהחלט" - רמה המצויה ברף גבוה הגם שלא רף עליון - מעלה את עוצמת הראיות הנסיבתיות. אמנם, מדובר בפריטים נפוצים, אשר בנקל ניתן לרכשם ברשתות החנויות אולם, מצבור הפריטים אשר נתפסו כמקשה אחת במכונית המשיב סמוך לאחר מועד השוד - שולל את האקראיות הנטענת לגביהם ומעלה את רמת וודאות זיהויים כפריטים בהם השתמש השודד לרמת וודאות גבוהה.
48. כך אף ביחס לקטנוע הגנוב שנתפס סמוך לאחר השוד, באזור הסניף וזוהה, על פניו כקטנוע בו השתמשו השודדים וכך אף המתקן שנתפס בכפפות המשיב ואשר באמצעותו, על פי חוות דעת מכונאי, הותנע הקטנוע הגנוב.
49. לכל אלו יש לצרף את שתיקותיו של המשיב בחלק מחקירותיו ואת הגרסאות התמוהות שמסר אשר חלקן נסתרו.
50. מכלול הראיות הנסיבתיות מצוי מעבר לרמה של "**סיכוי סביר להרשעה**" ומגיע כדי "**תמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת**" (ר' סעיף 19 להחלטה זו).
51. משנקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה קמה עילת מעצר הנסמכת על מסוכנותו של המשיב מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.
52. עם זאת, כמצוות המחוקק, שומה לבחון קיומה של חלופת מעצר אשר תקיים את תכלית המעצר אגב פגיעה פחותה בחירותו. לפיכך, ראוי לבחון את נסיבותיו ואת הסכנה הנשקפת מהמשיב.
53. המשיב, צעיר כבן 24 אשר צבר לחובתו הרשעות בגין עשרות עבירות רכוש ואלימות ובהן שתי עבירות של שוד מזויין בגין ריצה עונש מאסר של 44 חודשים. כמו כן, הוא הורשע ב - 17 (!) עבירות של הפרת הוראה חוקית. די בעובדות אלו כדי ללמד על מסוכנות שאינה ניתנת לאיין באמצעות חלופת מעצר. ברי, כי כל חלופה לא תצלח לנוכח ריבוי העבירות של הפרת הוראה חוקית. אין ליתן אמון במשיב.
54. בנסיבות אלו, בהינתן המסוכנות החמורה והסכנה להישנות ביצוע עבירות כמו גם, חשש של ממש שמא יימלט המשיב מאימת הדין, איני רואה מקום לקבל תסקיר מעצר אודות המשיב. לפיכך, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ד, 30 יולי 2014, במעמד הצדדים.

ורדה מרוז, שופטת